

SMOLENICKÝ POSOL

farské noviny

XIII. ročník, november - december 2013, 6. číslo

29. december – slávnosť posviacky chrámu

V nedeľu 29. decembra budeme po druhýkrát v novodobej histórii našej farnosti sláviť výročie posviacky farského kostola Narodenia Panny Márie.

Dátum posviacky kostola sa nám podarilo zistiť po dlhom hľadaní. V kanonickej vizitácii smolenickej farnosti konanej v roku 1673 sa našla informácia, že v roku 1647 čanádsky biskup Ferdinand Pálfi, bratranec Márie Pálfiovej, manželky smolenického zemepána Gabriela Erdődyho, v nedeľu po Vianociach posvätil novovybudovaný smolenický kostol a hlavný oltár. V chronologických tabuľkách sme potom vyhľadali prvú nedeľu po Vianocach a zistili sme, že v roku 1647 pripadla nedeľa na 29. december.

V Smoleniciach stál kostol, ktorý bol zasvätený Panne Márii, už v 13. storočí. Bol oveľa menší ako súčasný a postupom času prestal vyhovovať nárokom farnosti. V štyridsiatych rokoch 17. storočia sa zemepán Erdődy, ktorý mal patronátne právo nad kostolom, rozhodol, že kostol prestavia. Dal zbúrať väčšiu časť starého kostola, z pôvodného kostolíka zostala iba svätyňa, sakristia a do určitej výšky bočné steny lode. V priebehu dvoch rokov kostol predžili a nadstavali. Bola postavená aj nová veža. Celú stavbu dokončili v roku 1644 a o tri roky posvätili.

Hoci sme v septembri slávili v našej farnosti hody, nezabudnime osláviť aj tento sviatok, ktorý nám pripomína, že máme svoj chrám, miesto, kde sa koná Bohu milá služba.

Ivana Janáčková

Adventný kalendár

Tak tento rok naozaj! Osudová veta a počas adventu musíte stihnúť to, čo sa vám nepodarilo minulý rok alebo ešte ten predtým. Lenže dni neúprosne plynú a zrazu ako vždy. Sú tu Vianoce! A vy ste nestihli takmer nič z toho čo ste si predsavzali. Sľuby, ktoré dávame asi viac sebe ako Bohu. Ale nechce Boh od nás nič viac ako iba lásku? Veď čo iné mu my môžeme dať? Lásku, ktorá pomôže unavenej manželke umyť riad, vypne televíziu a navštívi osamelú susedu, vypočuje smutného a sklamaného človeka, nezasmeje sa nad vašimi problémami len preto, že iní majú väčšie. Lásku, ktorá vám podá čaj, pretože vy ležíte v posteli, tá, čo vás ťahá von na slnko, keď máte zlý deň. Namiesto obmedzenia čokolády, skúsme obmedziť svoje ego. To býva oveľa ťažšie, ale účinnejšie. Na farských dňoch zaznela z úst nášho rodáka vdp. Tibora Slobodu veta: „Všetci upratujú a robia len po svoju bránku a ďalej ich to už nezaujima.“ Tak prajem všetkým nám, aby sme počas adventu, aj keď malými krokmi, ale predsa prešli aj za bránku našej záhrady!

Mirka Gregušová

Blahoželanie

Dňa 18.12.2013 sa dožíva 77 rokov dekan vdp. Miloslav Mrva, náš bývalý správca farnosti. Touto cestou sa pripájame k množstvu gratulantov a jubilantovi vyprosujeme veľa zdravia, pokoja, síl, Božie požehnanie a milosti, ochranu a orodovanie Panny Márie. S úctou a vďakou spomíname na jeho pôsobenie v našej farnosti a ubezpečujeme o svojich modlitbách.

redakčná rada

Misijná nedeľa

V jednu októbrovú nedeľu zavítali do našej farnosti dvaja slovenskí kňazi, ktorí pôsobia ako misionári v Indii. Počas kázne sme sa dozvedeli, ako sa môže slovenský kňaz dostať do Indie, čo všetko je jeho náplňou práce, s čím všetkým sa stretávajú v tejto krajine, akí sú ľudia a pod. Po sv. omši pokračovali v rozprávaní, premietaní fotografií a odpovedali na otázky farníkov. Zaujímavé rozprávanie a fotografie z misií snád' povzbudili viacerých, aby sme pre tieto krajiny urobili niečo aj my. Či už je to formou adopcie na diaľku, rôznymi zbierkami, alebo modlitbou. Známý lekár prof. Krčméry povedal: „Nepýtajme sa prečo Boh dopustil toto alebo tamto, ale čo sme pre to urobili my, aby sa situácia zmenila k lepšiemu.“

Mirka Gregušová

LADISLAV VANČO, knižný grafik

Médiá nám často podsúvajú informácie o ľuďoch, ktorí nám v živote nič hodnotné neponúknu. Oveľa menej sa píše o ľuďoch, ktorí robia niečo ozajstné. Často sú nenápadní, obyčajní a predsa niečím prítlačiví a zaujímaví. Takým človekom za ktorého hovorí jeho práca, je aj popredný slovenský knižný grafik Ladislav Vančo. Rád zavíta aj do našich smolenických končín. Aj preto sme sa mu rozhodli položiť pár otázok.

Ale najprv niečo o ňom. K umeniu mal blízko už od mladosti. Vyštudoval strednú školu umeleckého priemyslu v Bratislave, výtvarnú výchovu a slovenčinu na Filozofickej fakulte Pavla Jozefa Šafárika v Prešove a absolvoval špeciálny ateliér knižnej kultúry a tvorby písma na vysokej škole umeleckého priemyslu (UMPRUM) v Prahe. Výtvarnú podobu vtačil viac ako štyristo knižným titulom a periodikám z vydavateľstiev Osveta, Východoslovenské vydavateľstvo, Tatran, Slovenský spisovateľ, Mladé letá, Obzor, Pravda, Nové mesto, Lúč, Spolok sv. Vojtecha a Dobrá kniha. Bol výtvarným redaktorom Dotykov. Pôsobil ako pedagóg na Škole úžitkového výtvarníctva J. Vydru a na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave.

Pán Vančo, ste známy ako popredný slovenský knižný grafik, viacnásobný laureát súťaže Najkrajšia kniha roka, nositeľ Fra Angelico 2004. Mohli by ste nám laikom aspoň v krátkosti vysvetliť pojem knižná grafika?

Kniha bola storočiami synonymom kultúry a vzdelanosti. Knižná grafika predstavuje odbor výtvarnej činnosti v rade umelecko-remeselných zručností. Vzdelanie v tomto odbore poskytovala Vysoká škola umeleckoprůmyslová v Prahe. Špeciálny ateliér knižnej kultúry a tvorby písma, do ktorého ročne prijímali dvochtroch žiakov z vtedajšieho Česko-slovenska, poskytoval znalosti pre prácu s knihou z hľadiska jej výtvarného stvárnenia a prípravy pre tlač. Po roku 1989 bol tento pojem postupne nahrádzaný unifikovaným a populárne prítlačivejším označením, ako dizajn knihy, či grafický dizajn, so širšou platnosťou pre viaceré grafické odbory.

Pracujete aj ako pedagóg. Čím je pre Vás práca s mladými ľuďmi?

Prínosom pre pedagóga je vzájomné obohacovanie sa s mladými, aj akési povinné udržiavanie si ducha mladosti v nevyhnutnom procese komunikácie. V rámci pedagogickej činnosti som mal možnosť poznávať deti od predškolského veku po vysokoškolákov, hoci len z hľadiska vybraných odborných výtvarných predmetov. Po

roku 1989 som dostal ponuky aj na neštátnych školách, na ktorých však začali veľmi skoro bujniť extrémne problémy výchovného charakteru. Namiesto výberu na štúdium prišli náborové, lebo aj zakladanie nových škôl sa stalo jedným zo spôsobov podnikania, napomohla tomu, žiaľ, aj legislatíva. Dôsledky sa podpisujú pod postupný úpadok spoločnosti, problémy zamestnanosti a podobne.

Pôsobíte ako predseda Združenia kresťanských pracovníkov kultúry. Podľa Vás sa o kresťanských umelcoch mlčí teraz viac ako za komunizmu. Vlastne aj o Vás je na internete informácií menej ako šafránu. Ako si to vysvetľujete?

Nedá sa to tak jednoznačne povedať. Po zmene spoločenského systému sa objavili autori, ktorí, ako vždy, rýchlo zmenili témy a namiesto Lenina začali zobrazovať svätcov. Podobne v literatúre aj v iných umeleckých prejavoch. Zo skúsenosti však viem ako pred rokom 1989 redaktor pri korektúre z textu, pripravovaného do tlače, vyškrtol pasáže dotýkajúce sa cistenia veriacich. V súčasnosti je, naopak, akékoľvek znevažovanie, ba hanobenie autora, diela alebo názoru, ktorý vyznáva hodnoty duchovného obsahu odmeňované kariérnym postupom, v školstve, mediálnom priestore, v kultúre. Jednou z priorít Združenia bolo práve objavovať a propagovať osobnosti, ktoré boli

oporou kresťansky nazereného hodnotového systému. Prívlastok kresťanský však v novovytvorenom mediálnom priestore automaticky vyvolával nezaujem aj zo strany tzv. verejnoprávných médií.

Ste premýšľavý človek s bohatým duchovným životom. Fandíte mysleniu a filozofovaniu, pracujete v rôznych kresťanských projektoch, svojou prácou teda dávate najavo aj svoj vzťah k Bohu?

Vzťah ku knihám, ktorý neskôr prerástol k povolaniu mi predurčil túto orientáciu prakticky od stredoškolských čias. Čítaniu a poznávaniu sme napokon určení po celý život. Čo sa týka realizovaných projektov, bola to do značnej miery reakcia na uvoľnenie po vláde obmedzujúceho režimu. Nemali sme však skúseností, ba ani len tušenia, že sa základný prvok bývalého režimu – materializmus v plnej sile prejaví až v tzv. demokratickom systéme, ktorý žijeme. Že kultúrny a morálny systém spoločnosti by mohol dosiahnuť za dvadsať rokov taký stupeň rozkladu a deštrukcie, ako sa nepodarilo minulému režimu za dvojnásobný časový úsek. Od uverejnenia pastierskeho listu jedného z troch prvých slovenských biskupov Jána Vojtaššáka uplynie zanedlho sto rokov, jeho obsah je však až bolestne aktuálnejší pre náš čas! Pýcha a nedostatok pokory pred Tým, čo nás presahuje, nám bráni uznať, že

tak, ako doteraz vždy v minulosti ústami vzdelaných kňazov zaznieva hlas múdrosti a rozvahy.

V súčasnosti prebieha Rok viery aj Rok sv. Cyrila a Metoda. Táto téma sa premietla nejakým spôsobom aj vo Vašej práci? Na čom v súčasnosti pracujete?

1150. výročie misie sv. Cyrila a Metoda je predovšetkým príležitosťou na uvažovanie. V r. 1863 bola v Ríme za prítomnosti pápeža k jubileu uvedená skladba svetoznámeho hudobného skladateľa Franza Liszta. V r. 1963 bola v Nitre reprezentatívna výstava, na ktorú boli organizované školské výpravy. Podieľal som sa na príprave niekoľkých podujatí slávenia tohto jedinečného jubilea. Dôležitým príspevkom našej generácie k tohoročnému jubileu zostane oprava areálu nitrianskeho hradu, ku ktorému majú historické udalosti najbližšie. Negatívom zostane príbeh neuskutočneného projektu súsošia, rovnako ako v roku 1863, v Bratislave, hoci napr. v Brne, ale aj v Zalavári pri Balatone projekty pamätníkov k jubileu zrealizovali!

Tieto znamenia nám dávajú povzbudenie i podnety pre ďalšiu prácu.

Vďaka za rozhovor!

Zhovárala sa
Miroslava Gregušová

Aby nám nezhoreli Vianoce

Vianočné sviatky väčšina z nás považuje za sviatky pokoja. Napriek tomu si ich viacerí z nás, hlavne počas osláv nového roka, okorenia nejakými tými delobuchmi, petardami, ohňostrojmi, či aspoň prskavkou. Aby boli naše spomienky zostali pekné, pri používaní zábavnej pyrotechniky dodržme niekoľko zásad:

- Pri nákupe dbajte o to čo a kde nakupujete. Nakupujte len u certifikovaných predajcov. K zábavnej pyrotechnike musí byť zrozumiteľný návod v slovenskom jazyku a musí byť uvedený aj výrobca (príp. dovozca), dátum expirácie a klasifikačná trieda nebezpečnosti. Bez takéhoto návodu pyrotechniku nekupujte.
- Dbajte pri nákupe aj na to pre koho túto pyrotechniku nakupujete. Mládež do 18 rokov môže používať len pyrotechniku I. triedy. V prípade nešťastia sa môžete sami vystaviť trestnému stíhaniu.
- Nikdy nepoužívajte pyrotechniku, ktorá prekročila dátum použiteľnosti. Výbušné materiály menia svoje vlastnosti a preto sa môžu chovať nevyočítateľne.
- Uchovávajte ich na bezpečnom mieste (ideálne v kovovom obale). Nestrkajte si ich do vreciek odevov priliehajúcich k telu.
- Špeciálne venujte pozornosť použitiu pyrotechniky a manipulácii s otvoreným ohňom v uzavretých priestoroch. Nie sú ojedinelá aj prípady, kedy sa od prskavky či sviečky vznietil vianočný stromček. Živý ihličnatý stromček sa zmení za pár sekúnd na ohnivú guľu.
- Pred použitím zábavnej pyrotechniky sa vyvarujeme zvýšenému príjmu alkoholu, ktorý môže ovplyvniť naše správne pochopenie návodu, vnímanie nebezpečenstva a zvýšiť našu „odvalu“.
- Pyrotechniku bez dostatočne dlhej zápalnej šnúry nikdy nezapaľujte otvoreným ohňom (zápalky, zapaľovač a pod.)
- Rakety nezapichujte do snehu, zeme, alebo do predmetov, ktoré nemajú stabilitu. Vždy pri ich použití dbajte o to, aby bol priestor nad nimi bez prekážok (stromy, stĺpy, vedenia káblov a pod.).
- Ak zábavná pyrotechnika nevybuchne ako je v uvedenej návode, nikdy sa k nej bezprostredne nepribližujte a v prípade vyhorenia zápalnej zmesi sa ju nikdy nepokúšajte opätovne zapáliť.
- Buďte ohľaduplný k ľuďom a zvieratám v miestach použitia zábavnej pyrotechniky.
- Porozmýšľajte, či sumu, ktorú plánujete minúť na zábavnú pyrotechniku neviete cez sviatky využiť pre potešenie niekoho iného, špeciálne človeka, ktorý Vám túto láskavosť nevie odplatiť.

Ivan Civan

Smolenické farské dni

V dňoch 12. a 13. októbra sa v našej farnosti uskutočnil už 7. ročník Smolenických farských dní s bohatým programom. Témou tohto ročníka bolo 20. výročie posviacky farského strediska (pastoračného centra). Okrem kňazov, pochádzajúcich z našej farnosti – Tibora Slobodu a Juraja Vitteka, zavítal medzi nás aj - napriek zdravotným problémom - ďalší veľmi vzácny hosť – dekan Miloslav Mrva. Jeden z najpovolanejších, pretože práve počas jeho pôsobenia a na podnet jeho samého a ďalších spolupracovníkov z farnosti sa samotná stavba aj realizovala. SFD začali v sobotu doobeda slávnostnou sv. omšou, na ktorej hlavný kazateľ vdp. Tibor Sloboda (mimochodom brigádnik s najväčším počtom odpracovaných hodín) nám pripomenul, že máme budovať „comunio“ – spoločenstvo; nevenovať sa klebetám, ktoré spôsobujú veľa zla; nebyť individualistom - zahľadeným len do seba a starať sa len o to, čo siaha po moju „bráničku“; medzi nami má byť úcta a rešpekt ...

Počas poobedňajšej besedy sa veselo diskutovalo a spomínalo na hodiny strávené na stavbe, na každú získanú korunu, tehličku či maltu. Nezabudlo sa ani na tých, ktorí pomáhali, ale nás už predišli do večnosti. Súčasťou bolo premietanie videa, ktoré sa zachovalo z posviacky farského strediska otcom biskupom Mons. D. Hrušovským dňa 10.10.1993 a tiež aj vernisáž „krvopotné“ získaných fotografií z výstavby a architektonických plánov. Nedefné poobedie vyplnila farská kaviareň, kde si prítomní pri rozvonivajúcej kávičke a chutných koláčikoch vypočuli vízie terajšieho pána farára vdp. S. Sádeckého o budúcnosti farského strediska (pastoračného centra).

Ponuka SFD bola bohatá, škoda len, že ani taký „ľahák“, akým bol vdp. Mrva nespôsobil väčšiu návštevnosť – najmä na sobotňajšej besede. Bolo koho počúvať a čo počúvať.

Dária Jajcayová

Podme von a bojujme za život,

bolo jedno z ústredných hesiel, v duchu ktorého sa niesol Národný pochod za život 22. septembra 2013 v Košiciach. Pochod sa konal z iniciatívy Konferencie biskupov Slovenska a napriek určitým pochybnostiam a obavám vyznel ako nádherná demonštrácia Slovenska za kultúru života.

Účastníci veľmi výrazným spôsobom demonštrovali, že podľa nich je život každého človeka neoceniteľný a pri rešpektovaní jeho dôstojnosti má byť chránený od počatia až po prirodzenú smrť a že rovnako má byť chránená i rodina založená manželstvom muža a ženy, ktorá ako jediná dokáže vytvárať ideálne podmienky pre vznik a rozvoj nového života, ktorý má plné právo na rodičovskú ochranu, výchovu a starostlivosť.. 80 tisíc prítomných i v mene ďalších tisícov, ktorí sa zúčastniť nemohli dalo nadšene najavo, že už nechcú byť iba súčasťou mlčiacej väčšiny, ale sa chcú odhodlane angažovať za budúcnosť našich detí a celej našej spoločnosti. Že sa nedajú manipulovať a pod rúškom demokracie a slobody jednotlivca si nedajú vnucovať postoje, ktoré sú navyše v príkrom rozpore s Božím zákonom. Bolo nádherné vnímať názorovú jednotu tak pestrého zhromaždenia tvoreného rodinami i zasvätenými osobami, staršími ľuďmi i mládežou a som presvedčený, že nielen veriacimi ale i neveriacimi.

Napriek masovosti, ktorú možno na Slovensku v posledných desaťročiach porovnať iba s návštevami Sv. Otca Jána Pavla II sa celé podujatie nieslo v radostnom a pozitívnom duchu a každý účastník mohol zažívať neopakovateľné okamžiky obohacujúceho kresťanského a ľudského spoločenstva.

Peter Janiga

Srdečne pozdravujem z Tanzánie!

Ak by som mala zhodnotiť tohtoročnú misijnú sezónu, s patričným úsmevom konštatujem, že bola nadmieru úspešná. Nespratní žiačikovia potešili po všetkých stránkach: zvládli písanie, tí starší chľúia perom dokonca celé vety, k tomu počítanie do 100, sčítavanie, odčítavanie a ako bonus slušná slovná zásoba v angličtine. Nepolepšiteľné typy skrotli a spolu so zvyškom sa stmolili v dobre fungujúcu partičku. Dokonca aj predstavy o budúcnosti majú veľmi jasné: minimálne polovica chce byť učiteľmi, zopár doktorov, policajtov, spevákov a tanečníkov.

Moji kolegovia doktori ošetrili kvantá ľudí, ktorí s nádejou či zvedavosťou prichádzali k „bielym“ tváram po diagnózu a liečenie. Skôr však ako zbalím kufre, k nám ešte zavíta veľmi vzacny host – profesor Krčméry. Myslím, že tohto skvelého človeka nemusím predstavovať. Aj vďaka jeho podpore sa nám túto sezónu podarilo zrealizovať veľa snov – postavili sme zdravotné stredisko, izby pre doktorov či učiteľov a pustili sa aj do stavby základnej školy. Zdĺhavá registrácia školy je stále v plnom prúde, ale vkladáme všetko do Božích rúk a veríme, že v januári jej prah prekročia prví prváčikovia odchovaní a vypiplaní z našej škôlky. K tomu zvlátnuté štúdium pedagogiky na miestnej vysokej škole a zlepšenie sa v swahilčine. Vystatovanie sa? Nie, ale Božie zázraky a dary pre Shelui. Pre mňa osobne sú veľkolepé a ako vždy ma tešilo byť ich súčasťou.

S istou dávkou melanchólie sa budem lúčiť so svojimi malými obľúbencami, s priateľmi, so Shelui, zbalím pár svesťiek a šup ho domov na Slovensko do rodných Smoleníc. Dovidenia doma!

A aby som nezabudla priateľa, úprimné Pán Boh zaplať za modlitby, slová povzbudení a všepotrebné eurá!

Emília Bihariová

Farský spevokol v Smoleniciach

VÁS SRDEČNE POZÝVA

NA VIANOČNÉ TRHY

KTORÉ SA USKUTOČNIA

V DŇOCH 7. – 8.12.2013

V PASTORAČNOM CENTRE

NA FARE V SMOLENICIACH

V ČASE OD 13,00 – 19,00 HOD.

Príďte ochutnať vianočné pečivo, prezrieť si vianočné výšivky, zakúpiť si výrobky z keramiky, dreva, drôtu, sviečky, medovníky, obľátky, háčkované ozdoby na stromček, čaje, knihy a načerpať inšpiráciu na vianočnú výzdobu.

Bližšie informácie na tel.č. 0910951220

ŠTATISTIKY

KRSTY:

Oliver Pinkas, narodený 3.7.2013, pokrstený 28.9.2013
 Marián Hudcovič, narodený 14.8.2013, pokrstený 5.10.2013
 Jakub Trnka, narodený 6.9.2013, pokrstený 6.10.2013
 Agáta Trnková, narodená 6.9.2013, pokrstená 6.10.2013
 Karolína Študentová, narodená 22.11.2012, pokrstená 6.10.2013

Peter Kardoš, narodený 22.8.2013, pokrstený 20.10.2013
 Samuel Šimek, narodený 29.7.2013, pokrstený 27.10.2013

SOBÁŠE:

Tomáš Martinkovič a Veronika Kalná, sobáš 21.9.2013 v Smoleniciach

Ľudovít Oravec a Diana Boháčová, sobáš 5.10.2013 v Smoleniciach

Tomáš Polák a Zuzana Pavlíková, sobáš 10.10.2013 v Smoleniciach

Juraj Magula a Monika Gombárová, sobáš 12.10.2013 v Smoleniciach

Ján Crman a Petronela Petrovičová, sobáš 26.10.2013 v Smolenickej Novej Vsi

Peter Tomek a Stanislava Jantoláková, sobáš 9.11.2013 v Smoleniciach

POHREBY:

Jozef Kara, *3.11.1957, +14.9.2013, pohreb Smolenice

Margita Čeligová, *6.7.1923, +25.9.2013, pohreb Smolenická Nová Ves

Jozef Hornáček, *18.6.1929, +3.10.2013, pohreb Smolenice

Moje dieťa bude žiť

Život nám niekedy prináša príbehy, ktoré zlomia naozaj každého. Osud mladej mamičky, ktorá sa obetovala pre svojho synčeka, skutočne dojal celý svet.

Mladí zaľúbenci Chiara Corbellová (†28) a Enrico Petrillo sa vzali a veľmi túžili založiť si rodinu. Šťastie však nestálo na ich strane a Chiara pre vrodené chyby prišla najskôr o jedno, neskôr aj o druhé nenarodené dieťa.

Manželšia sa však nevzdávala a tak nebolo väčšej radosti, než keď Chiara otehotnela aj po tretíkrát. Vtedy ich však zasiahla krutá rana osudu. Budúcej mamičke zistili agresívnu formu rakoviny mozgu a lekári jej predostreli len dve možnosti - buď sa začne ihneď liečiť, no o dieťaťko tým príde, alebo bábätko predsa len skúsi vynosiť s veľkým rizikom, že sa už nikdy nevylietí. Manželšia tak stála pred ťažkým rozhodnutím, pričom lekári boli samozrejme naklonení skôr prvej možnosti.

Túžba po dieťatku však bola silnejšia a mladá mamička sa rozhodla bojovať za život dieťatka rovnako silno ako za ten svoj.

Ich synček Francisco prišiel na svet 30. mája 2011, no hneď po pôrode sa Chiarin zdravotný stav veľmi skomplikoval, dokonca prišla o jedno oko. A hoci bojovala zo všetkých síl, nádej zhasla. Nešťastní lekári mohli len bezmocne skonštatovať, že mladej mamičke nevedia pomôcť. Hlboko veriaci manželšia sa však svojmu osudu nepoddala a nežialili - zostávajúci čas si vychutnali naplno. Chiara tak žiarila naozaj do poslednej chvíle. Stretávala sa s priateľmi i blízkymi, hrala na obľúbených husliach a hlavne sa venovala svojmu malému Franciscovi... Milovať, byť milovaná a tak zomrieť šťastná...

13. júna tohto roka však vydýchla naposledy a navždy z tohto sveta odišla. Malému synčekovi zanechala list na rozlúčku, kde mu napísala, že odišla do neba, kde sa musí postarať aj o jeho nenarodeného bračeka a sestričku:

"... idem do neba, postarať sa o Dávida a Máriu, zostaneš tu s ockom, ja sa budem za teba modliť..."

Zronený Enrico, ktorý svoju ženu nadovšetko miloval sľúbil, že až jeho syn vyrastie, porozpráva mu všetko, čo pre neho jeho mama urobila a že ho naučí žiť tak, ako žila Chiara:

"milovať a byť milovaný a tak zomrieť šťastný"...

pripravila Dária Jajcayová

Farské noviny Smolenický posol. Vydáva Farský úrad v Smoleniciach. Redakčná rada: Samuel Sádecký, Ivan Bacigál, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ivana Janáčková, Ivana Štibraná.

Radi uvítame vaše príspevky na rôzne témy týkajúce sa našej farnosti, náboženského, ale aj spoločenského života.

Prijímame ich v elektronickej podobe na e-mailovej adrese ivanastibrana@gmail.com.